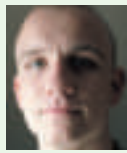

Klumman

Rólfur Waag Dam
blaðmaður
rolant@socialurinn.fo

Gev mær andsperr!

Las í fjør eina av mongu stuttligu bloggnum hjá Gunn Weihe Reinert, og tað er eisini higani íblásturin til hesa klummu stavar. Hon hugleiddi tá um danska orðið 'snue', sum hon helt vantaði á føroyskum. Orðið, sum hevur týðningin: 'tá liggur man og puttar seg undir dýnuni og tímir ikki at fara upp', sum Gunn tók til. At 'snue' ber snøgt sagt ikki til á føroyskum. Sama er galdandi fyri orðið 'nusse'. Í Danmark kunnu tvey fólk gott 'nussa'. Tað ber ikki til á føroyskum. Sambært orðabókini kann man fjasast, men tað er ikki ordiliga tað sama. Smáputl er eitt annað uppskot, men tað haldi eg, vit kunnu avskriva við tað sama.

Jú, rætt er tað, at nøkur av hesum hugnaligu og fjálgu orðunum vanta í føroyska málinum. Spurningurin er so, um tað er nakar trupulleiki? Tað meti eg, sum ordiligt føroyskt mannfólk, at tað er tað absolutt ikki! Tí eg skal pínadoy ikki 'snua'. Nei, tá eg sovi, so sovi eg til eg vakni og fari upp. Restin er rein tíðarspilla! Og 'nussa'? Gud forbarmi seg! Hatta kunnu donsku mannfólkini taka sær av. Skal eg partú vera kerligur, so gev mær ein koss ella tað, sum betur er! Tí at sova, tað kann eg fyrihalda meg til. Og ein kossur, tað veit eg, hvat er fyri nakað. Eg og onnur ordiligt føroysk mannfólk.

Og so hava vit eisini nakað, sum danskir menn, og danir í heila tikið, ikki hava. Vit hava andsperr! Tað ber nevnliga ikki til á donskum, andsperr. Nei, danir hava 'omme muskler'. Jesus kristus altso! Hvat er tað fyri nakað? Gev mær andsperr í langar banar, so kunnu danir hava eyamar vøddar – og 'snua' og 'nussa' fyri rest. Hart og kontant!

Heini bloggar úr Ísrael

Komandi tíðina fer Heini í Skorini, sum er í starvsvenjing á donsku ambassaduni í Tel Aviv, at skriva bloggar í vikuskiftisinnleggnum hjá Sosialinum. Heini fer at skriva um og úr gerandisdegnum í Ísrael.

Hin ófriðarligi friðurin

Kríggið í Gaza verður ført millum sivil, sum týsdagin kravdi lívið hjá móðir við fyra børnum. Mynd: Ashraf Amra, AP

Maysar hevði júst gjørt máltíðina til reiðar. Nýbakað breið og ein stór grýta við eplum. Øll fyra børnini sótu til borðs á grasplenuni uttanfyri lítlu húsini. Og júst sum mamman kom út úr køkinum, var tað heila knappliga yvirstaðið. Ein stór eksplosión. Eitt oyðilagt hús. Og – tá dustið hevði lagt seg og víður og grót ruddað til viks – fimm lívleysir kroppar. 40 ára gamla húsmóðirin Maysar Abu Muatik og hennara fyra børn, seks ára gamla Ruida, fimm ára gamla Salah, trý ára gamla Hanna og nýfðingurin Musad. Lítla løtu seinna stóð húsaðirinn uppi yvir lívleysu familjuni. Beduinski flóttin Ahmed, sum hesa lagnustund, tá ísraelsk flogfær bumbaðu í Beit Hanoun norðarlaga í Gaza týsdagin, var farin eitt ørindi.

Ljósastararnir eru aftur vendir ímóti ísraelsku krígsfærsluni í Gaza eftir omanfyri nevndu hending týsmorgunin í vikuni, sum fór. Síðani Annapolis-ráðstevnuna í november í fjør, tá sokallaða friðargongdin varð uppafurtikin við samráðingum millum ísraelsku og palestinsku stjórnina, hava millum 200 og 300 sivilir palestinar latið lív av ísraelskum álopum (talið varierar alt eftir, hvør keldan er). Og eftir tilburðin týsdagin, tá triggir militantir palestinar og fyra sivil lótu lív, hava ísraelskir og altjóða fjølmiðlar saman við altjóða samfelagnum aftur sett spurnartekin við, hví so mong sivil liggja eftirá, tá IAF (Israeli Air Forces) fremur síni álop. ST er komið við enn eini fordømandi resolútió, sum ST so líkt ongar avleiðingar fær. Valdsharrarnir í Hamas lova hevnd, meðan ísraelski verjumálaráðharrin Ehud Barak gevur Hamas

ábyrgdina og sigur, at krígsstrategiini hjá Hamas er tilvitað at føra kríggj millum sivilu íbúgvannar í Gaza.

Tvístøðan er kend. Við 1,5 milliónum íbúgvum á einum øki, sum einans er 46 kilometrar til longdar og í miðal sjei til breiddar, er Gaza eitt av heimsins fólkataðtastu økjum. Eitt frímerki, sum er stúvstappað við fólk, og hvørs valdsharrar føra kríggj ímóti Ísrael við stöðugum rakettálopum inn í Suðurísrael. Og við sonevnda trygdarmúrinum, sum Ísrael hevur bygt kring allan geiran, er ikki hugsingur um at flýggja. Kríggið verður ført millum sivil, og tá ísraelsk flogfær og stríðsvagnar við veldigari styrki fremja sínar operatió, koma sivilu íbúgvannir í skotlinjuna.

Hernaðarlaga og politiska leiðsla Ísraels er sostatt fangað millum øðrumegin at virða altjóða humanitera löggávu og hinumegin at ganga krávinum á mæti um nationala trygd og um at verja íbúgvannar í Suðurísrael, hvørs ótti fyri næsta rakettálopinum er vorðin ein integreraður partur av teirra lívi. Og sum oftast víkir fyrra atlitid fyri tí seinna, tí national trygd er og verður essensurin í ísraelskum politikki.

Bert 40 kilometrar norðanfyri Gaza njóti eg samstundis Tel Aviv saman við ísraelskum vinfólki og praktikantum á hinum sendistovunum. Tá vit eru á strondini í vikuskiftinum, síggja vit ísraelsku F-16 falkarnar flúgva suður til Gaza væl vitandi, at rakettnar haðani ikki rækka norður til okkum. Tá eg komi

til arbeiðis um morgnarnar og gjøgnumgangi fjølmiðlarnar á 11. hædd í einum modernaðum háhúsum, lesi eg um ræðuleikarnar afturvið einum heitum kaffikoppi og rundstykkjum. Tá eg mánakvældið í vikuni var til reseptión hjá amerikanska ambassadørinum í eini luksusvilla við snollaðum diplomatum, alskyns víni, blágrønnum uttandura svimjihyli og fisufornemmum pinnamati í friðarlaga forstaðnum Herzliya, tosa og tosa og tosa vit um konfliktina – men eru kortini so langt burtur frá krígsins harða veruleika. Og tá eg so hætti mær inn á Vestara áarbakka ella til markið í Gaza fyri eina løtu at vera ævintýriskur adrenalinsøkjandi krígsromantikari, veit eg, at eg altíð kann flýggja aftur til konformitetin, um tað gerst ov heitt.

Hetta er andsøgnin við at liva í Ísrael í hesum døgum. Konfliktin livir allastaðni kring okkum, men kortini nær hon ikki mín gerandisdag. Eg kann fylgja krígunum úr stuttari fjarstøðu, uttan at gerast partur av tí. Men fyri Ahmed, sum týsdagin misti konu og fyra børn, er kríggið ein tvungin lagna. Ein sorgarleikur, sum ikki kann lýsast við orðum.

“Men banka upp undir borðið Heini”, sum ísraelska vinkona mín Nurit ein dagin tók til, “tí tú vart ikki her í 2006, tá Hizbollah-rakettnar regnaðu inn yvir alt Norðurísrael í 36 dagar, ella undir seinnu intifada’ini beint eftir aldaskiftið, tá bussar og kaféir í Tel Aviv vórðu sprongd í luftina”, slær Nurit fast.

Og hon hevur rætt. So skjótt sum kríggið einaferð er komið heilt inn at lívinum, er alt broytt. Tí tá merkir friðurin í dag ikki, at morgindagurin eisini verður friðarligur.

heini_skorini@yahoo.com

- Og tá eg so hætti mær inn á Vestara áarbakka ella til markið í Gaza fyri eina løtu at vera ævintýriskur adrenalinsøkjandi krígsromantikari, veit eg, at eg altíð kann flýggja aftur til konformitetin, um tað gerst ov heitt